Onze straat in Utrecht is echt multicultureel, want... (B1 · NT2 Dutch B1)

Tekst / Transcript

Onze straat in Utrecht is echt multicultureel, want er wonen gezinnen uit meer dan tien landen. Op nummer 12 woont een Turkse familie, op nummer 14 een oude vrouw die streng katholiek is opgevoed, en op nummer 16 woon ik met mijn echtgenoot. Vroeger kenden de buren elkaar bijna niet, omdat iedereen alleen naar zijn eigen familie keek. Dat veranderde drie jaar geleden, toen mevrouw Yildiz ons uitnodigde voor het Offerfeest. Ze zei: "Kom gewoon langs, want we hebben veel te veel eten gemaakt."

Die middag stonden er twintig mensen in haar tuin. Op de tafel lagen schalen met rijst, salade en vlees, en daarnaast een grote pan met een veganistisch gerecht voor mijn dochter, die geen dierlijke producten eet. Ik nam één hap van de bonenschotel en vroeg meteen om het recept. "De heer Yildiz kookt beter dan ik", lachte mevrouw Yildiz, terwijl ze naar haar man wees. Naast hem zat zijn vader in een rolstoel, want de oude man kan sinds een val niet meer lopen. Hij vertelde over zijn dorp in Anatolië, waar zijn eigen vader boer was en veel vee hield. Zijn grootvader ging daar gezamenlijke met de dieren de bergen in, altijd in de zomer.

Het gesprek werd verrassend persoonlijk. Mijn dochter vroeg of het moeilijk is om gehandicapt te zijn in een oud huis, en de opa antwoordde eerlijk dat trappen zijn grootste probleem zijn. Hij zei dat zijn handicap hem niet stoort bij het denken, maar wel bij het reizen. Toen legde iemand uit dat de gemeente een gezamenlijke aanvraag had gekregen van de hele straat, voor betere stoepen en lagere drempels. Zulke plannen zijn vaak complex, omdat er veel regels en formulieren bij horen. Toch was de gemeente verrassend snel: na vier maanden lagen er nieuwe stoepen.

Sindsdien eten we elk jaar samen in de tuin. Sommige mensen vinden ons feest afwijkend, omdat we geen ideologie volgen en geen kerk of moskee als centrum hebben. Voor ons is dat juist het mooiste kenmerk van de straat: we praten over geloof, werk en kinderen zonder ruzie te maken. Onze buurt heeft eeuwenlang een open mentaliteit gehad, ook toen de stad nog veel kleiner was, zeggen de oudste bewoners. Niemand vraagt hier naar je afkomst voordat hij je een stoel aanbiedt. Ik hoop dat mijn dochter dit later ook zo doet, want zij groeit op tussen al deze verhalen.

Try our 6-step method for free and make these words stick.

Listen to this episode online: https://course.interactivelessons.nl/local/podcast/episode.php?id=21516

Start this course for free: https://course.interactivelessons.nl/mod/quiz/view.php?id=287